שִׂמַּחְתָּ אֹיְבַי לִי: ג יְהוָה אֱלֹהָי שִׁוַּעְתִּי אֵלֶיךָ וַתִּרְפָּאֵנִי: ד יְהוָה הֶעֱלִיתָ מִן שְׁאוֹל נַפְשִׁי חִיִּיתַנִי (מיורדי) מִיָּרְדִי בוֹר: ה זַמְּרוּ לַיהוָה חֲסִידָיו וְהוֹדוּ לְזֵכֶר קָדְשׁוֹ: ו כִּי רֶגַע בְּאַפּוֹ חַיִּים בִּרְצוֹנוֹ בָּעֶרֶב יָלִין בֶּכִי וְלַבֹּקֶר רִנָּה: ז וַאֲנִי אָמַרְתִּי בְשַׁלְוִי בַּל אֶמּוֹט לְעוֹלָם: ח יְהוָה בִּרְצוֹנְךָ הֶעֱמַדְתָּה לְהַרְרִי עֹז הִסְתַּרְתָּ פָנֶיךָ הָיִיתִי נִבְהָל: ט אֵלֶיךָ יְהוָה אֶקְרָא וְאֶל אֲדֹנָי אֶתְחַנָּן: י מַה בֶּצַע בְּדָמִי בְּרִדְתִּי אֶל שָׁחַת הֲיוֹדְךָ עָפָר הֲיַגִּיד אֲמִתֶּךָ: יא שְׁמַע יְהוָה וְחָנֵּנִי יְהוָה הֱיֵה עֹזֵר לִי: יב הָפַכְתָּ מִסְפְּדִי לְמָחוֹל לִי פִּתַּחְתָּ שַׂקִּי וַתְּאַזְּרֵנִי שִׂמְחָה: יג לְמַעַן יְזַמֶּרְךָ כָבוֹד וְלֹא יִדֹּם יְהוָה אֱלֹהַי לְעוֹלָם אוֹדֶךָּ:

זוהר תהלים

השכינה בחבור אחד, בוא וראה זה הראשון שנמצא בבית הכנסת אשרי חלקו, שהוא עומד במדרגה של צדי"ק עם השכינה, וזה הסוד: "וּמְשַׂחֲרַי יִמְצָאֻנְנִי" (משלי ח, יז), זה נתעלה בהתעלות עליונה, ולא עוד אלא שיש לו הכירות עמו ושואל עליו אם יום אחד לא בא, כמו שנתבאר שכתוב: "מִי בָכֶם יְרֵא ה' שֹׁמֵעַ בְּקוֹל עַבְדּוֹ" (ישעיהו נ, י), וכאשר בא הבקר והצבור נמצא בבית הכנסת צריכים להמצא בשירות ותשבחות של דוד, וזה ביארנו שהן נסתתדרו לעורר אהבה למעלה ולמטה, לתקן תיקונים ולעורר שמחה, שהרי לבעבור זה היו הלוים מעוררים בשיר כדי לעורר אהבה ושמחה למעלה באותן שירות ותשבחות, ומי שמספר בבית הכנסת בדברי חול אוי לו שהוא מראה התפרדות, אוי לו שמגרע האמונה, אוי לו שאין לו חלק באלהי ישראל, שהוא מראה שאין לו אלוה ושלא נמצאת שם השכינה ואינו ירא שמים, ומנהיג בזיון בתקון העליון שלמעלה. אשרי חלקם של ישראל שהם מתקדשים בקדושת העליונים, לפי שהם דבקים למעלה, שנאמר: "וְאַתֶּם הַדְּבֵקִים בַּה' אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים כֻּלְּכֶם הַיּוֹם" (דברים ד, ד).

גדולה צעקה מכלן

שִׁוַּעְתִּי אֵלֶיךָ וַתִּרְפָּאֵנִי (ל, ג): [זוהר תורה; זוהר חלק ב' (דף יט:)] אמר רבי יהודה צעקה ושועה איזה הפרש ביניהם, אמר רבי יצחק אין שועה אלא בתפלה, שכתוב: "שִׁוַּעְתִּי אֵלֶיךָ וַתִּרְפָּאֵנִי", וכתוב: "שִׁמְעָה תְפִלָּתִי ה' וְשַׁוְעָתִי הַאֲזִינָה" (תהלים לט, יג), "אֵלֶיךָ ה' שִׁוַּעְתִּי" (שם פח, יד), צעקה, שצועק ואינו אומר כלום, אמר רבי יהודה בעבור זה גדולה צעקה מכלן, שהרי צעקה בלב היא, ככתוב: "צָעַק לִבָּם אֶל אֲדֹנָי" (איכה ב, יח).

מִזְמוֹר כְּשֶׁמְּשַׁבֵּחַ וְאוֹמֵר - הַשְּׁכִינָה שְׁרוּיָה מֵרֹאשׁ

לְמַעַן יְזַמֶּרְךָ כָבוֹד וְלֹא יִדֹּם (ל, יג): [זוהר - בראשית פ' בראשית (דף לט:)] רַבִּי יוֹסֵי